

Dostlarım gider arkadaşlıklarım biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki
Çıkar mahsülü münasebetleri biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki

Özlemle beklemekteyim hâlâ ilkbaharı ya da yazı
Yüzümü güldürebilen tek şey bu, bi' dostumun araması
İyi değilim, olamam da; sanki her gün kar havası
Çünkü üstümde kara bulutlar, göremiyorum hava nasıl
Oradasın. Kal gitme hiç, budur benim bütün derdim

Soluk tenli kalbimdeki sıcak küçük figür sensin
Sen gül diye ağlardım ben çocuk gibi, ki gülmezdin
Başka birisi güzel yüzünü güldürebilir; bi' gün belki

Dostlarım gider arkadaşlıklarım biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki
Çıkar mahsülü münasebetleri biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki

Yıldızlarımı giyindim üstüme ama ruhum çok zayıf halen
Bana kızma; ağzım "gel" diyorken bile sana "dur" derse ifadem
Yeni şeyler öğreniyor insan yaklaşıncı gerçeğe manen
Ve anlıyorsun ki hayat güzel, güzel olmayan her şeye rağmen

Sürekli yenilmekteyim hayatımda yok son round
Hatalarımı anlıyorum ama sen gittikten çok sonra
Yerden kalkmak zor geliyor, her tarafım toz toprak
Sanırım dünyadaki en zor şey sonsuza dek dost olmak

Dostlarım gider arkadaşlıklarım biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki
Çıkar mahsülü münasebetleri biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki

Dostlarım gider arkadaşlıklarım biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki
Çıkar mahsülü münasebetleri biter elbet, ama ben kalırım
Hatırlanırım da belki